

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุง
ท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๕
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัด
ศรีสะเกษ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาล
เมืองขุนันท์ จังหวัดขุนันท์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และพระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนนามเทศบาลเมืองขุนันท์ จังหวัดขุนันท์ เป็นเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
จังหวัดศรีสะเกษ พุทธศักราช ๒๔๘๑ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัด
หมายเลข ๒๐๘๔ ตอนศรีสะเกษ-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข
๒๐๘๓ (สี่มบายน้อย) ตรง กม. ๑.๕๐๐ ฟากเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนไปบ้านโนนแยะ ฟากเหนือ ตรงจุดซึ่ง
ห่างจากศูนย์กลางสามแยกที่ถนนไปบ้านโนนแยะ บรรจบกับทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๒๐๘๔ ตอนศรีสะเกษ -- บรรจบทางหลวงจังหวัด
หมายเลข ๒๐๘๓ (สี่มบายน้อย) ตามแนวถนนไปบ้านโนนแยะ ไปทาง
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะ ๑,๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนไปบ้านโนนแย้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยสำราญ ผังตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นเลียบริมห้วยสำราญ ผังเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยสำราญ ผังเหนือ ตรงจุดที่แนวริมห้วยแฮด ผังตะวันออก บรรจบกับริมห้วยสำราญ ผังเหนือ

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงผ่านห้วยสำราญ และเป็นเส้นเลียบริมห้วยแฮด ผังตะวันออก ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยแฮด ผังใต้ และริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ ตอนศรีสะเกษ-กันทรลักษ์ ฟากตะวันออก

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ ตอนศรีสะเกษ-กันทรลักษ์ ไปทางทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ ตอนศรีสะเกษ-กันทรลักษ์ ไปทางทิศตะวันตก ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยปูน ผังตะวันตก และริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ ตอนศรีสะเกษ-ขุนันท์ ฟากใต้

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตรงผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ ตอนศรีสะเกษ-ขุนันท์ และเป็นเส้นเลียบริมห้วยปูน และริมห้วยสำราญ ผังตะวันตก ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้ง

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๐

อยู่ริมห้วยสำราญ ฝั่งตะวันตก ตรงจุดที่แนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลาง
ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๔ ตอนศรีสะเกษ - บรรจบทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (สี่มอญน้อย) ตรง กม. ๑.๕๐๐ ไปทาง
ทิศใต้ บรรจบกับริมห้วยสำราญ ฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือ ไปบรรจบกับหลัก
เขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรา ๕ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อ

แสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิถสุลานนท์

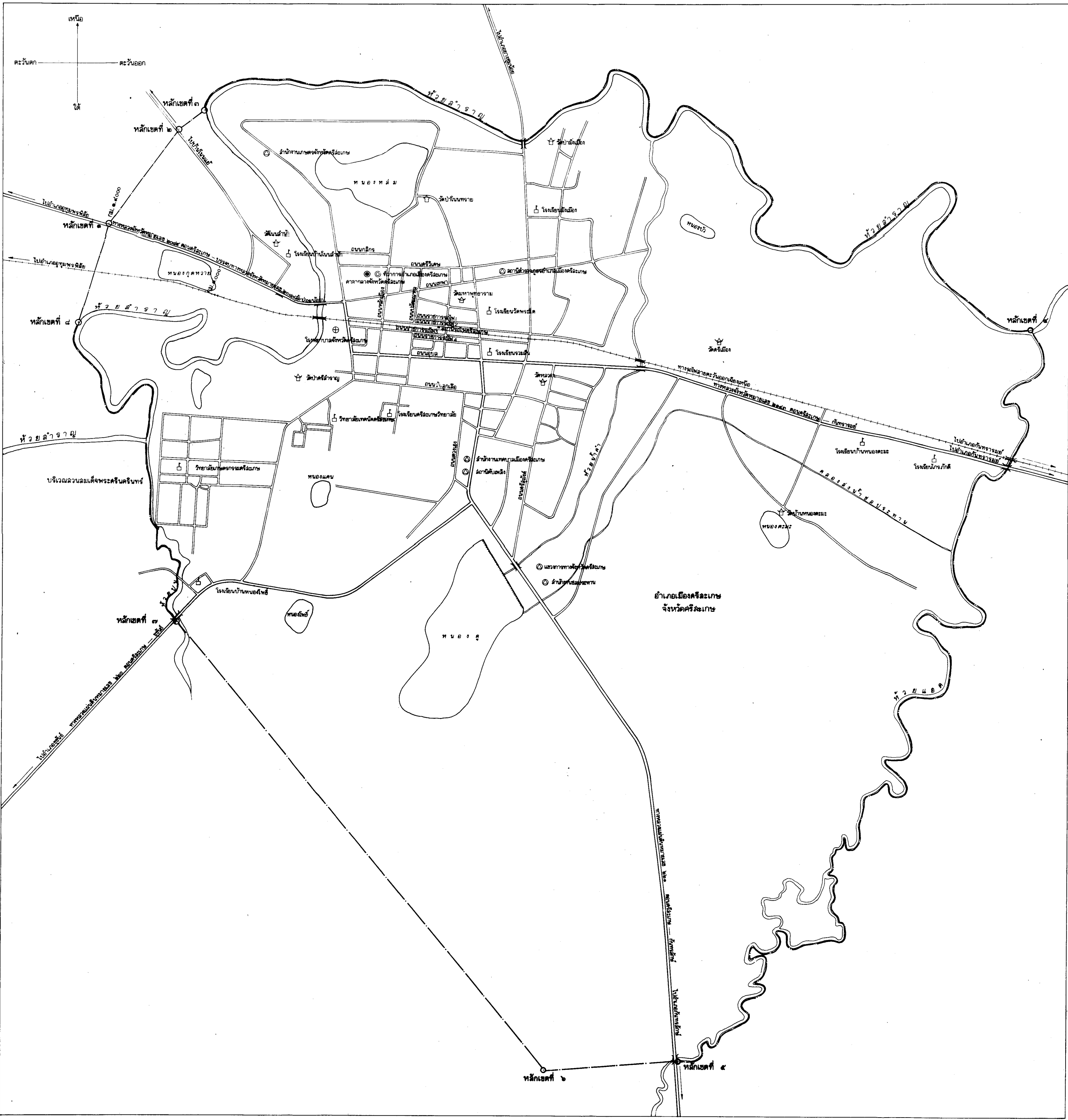
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตราส่วน ๑:๒๐,๐๐๐

๐ ๕๐๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ๒๐๐ เมตร

- เครื่องหมาย**
	เขตเทศบาล		ศาลากลางจังหวัด
	ทางหลวง ถนน		ที่ว่าการอำเภอ
	ทางรถไฟ		สถานที่ราชการ
	อาคาร		โรงพยาบาล สถานีอนามัย
	แม่น้ำ คลอง ห้วย		วัด
	หนอง บึง		

Signature
(นายศักดิ์ ศรีรัมย์)
ผู้อำนวยการก่อสร้าง

Signature
(นายพิทยา ณ บางช้าง)
รองผู้อำนวยการสำนักงานผังเมือง
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานผังเมือง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา

๑๑ มีนาคม ๒๕๓๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
ท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ได้เจริญขึ้นและมีชุมชน
อยู่หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อ
ประโยชน์ในการบริหารกิจการและทะนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชกฤษฎีกานี้